

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **V. B.**, zast. P. S., pracovnící Krajského soudu v Ústí nad Labem jako opatrovníci, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 3. 3. 2004, č. j. 14 Az 269/2003 – 23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem ze dne 3. 3. 2004, č. j. 14 Az 269/2003-23, zamítl žalobu, jíž se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 7. 2003, č. j. OAM-2223/VL-10-C10-2003, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žalobci azyl podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Polici České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákona o azylu“), neuděluje, a že se na cizince nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Krajský soud v Ústí nad Labem po přezkoumání věci dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodnutí vycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci a na jeho základě vyvodil i správné skutkové a právní závěry, s nimiž se soud ztotožnil.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost u Krajského soudu v Ostravě, která byla ještě ve lhůtě pro podání kasační stížnosti postoupena procesnímu soudu, tedy Krajskému soudu v Ústí nad Labem. V ní stěžovatel navrhoval zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně žádal Nejvyšší správní soud o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, o nařízení veřejného projednání věci, o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů, o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení tlumočnicka jazyka ukrajinského.

V podané kasační stížnosti stěžovatel mj. uvedl, že se toho času zdržuje na adrese U., V. 848, H. K.. Krajský soud v Ústí nad Labem stěžovateli na tuto adresu zaslal výzvu, v níž mu uložil, aby ve lhůtě jednoho měsíce od jejího doručení založil do spisu vyplněný a potvrzený formulář „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech k žádosti o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce“, který k výzvě připojil. Protože zásilka, v níž byla výzva stěžovateli doručována, byla soudu poštou vrácena zpět se záznamem, že adresát je na uvedené adrese neznámý, zjišťoval Krajský soud v Ústí nad Labem místo pobytu stěžovatele, přičemž ze zprávy Policie ČR, oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie v Hradci Králové ze dne 23. 7. 2004 zjistil, že stěžovatel je

stále hlášen na soudem uvedené adrese, avšak nezdržuje se zde, přičemž jiná adresa místa jeho pobytu není známa. Tatáž skutečnost pak vyplynula též ze zprávy Policie ČR, ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, evidenčního odboru v Praze 3 ze dne 27. 7. 2004. Za této procesní situace Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 6. 9. 2004, č. j. 14 Az 269/2003 – 51, ustanovil stěžovateli pro řízení opatrovnici, přičemž výkonem této funkce pověřil D. S., pracovníci uvedeného soudu. Ta však zemřela a její funkce tudíž zanikla. Proto dalším usnesením ze dne 23. 11. 2004 ustanovil uvedený soud opatrovnici stěžovatele P. S., pracovníci téhož soudu; usnesení se stalo pravomocným dne 11. 12. 2004. Dalším usnesením ze dne 21. 1. 2005, č. j. 14 Az 269/2003 – 55, vyzval soud stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení si zvolil zástupcem pro řízení o kasační stížnosti advokáta a tuto skutečnost soudu doložil předložením plné moci s tím, že nebude-li této výzvě ve lhůtě vyhověno, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne. Stěžovatel byl poučen ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. o povinném zastoupení advokátem. Stěžovatel na výzvu soudu ve stanovené lhůtě a ostatně ani později nereagoval.

Žalovaný v písemném vyjádření ke kasační stížnosti popřel oprávněnost jejího podání a navíc uvedl, že kasační stížnost nesplňuje náležitosti stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s., neboť z ní není zřejmé, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatelem rozsudek soudu napadán. Žalovaný proto navrhoval odmítnutí kasační stížnosti pro neodstraněné vady podání, případně její zamítnutí pro nedůvodnost. Navrhoval současně nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

V tomto stádiu řízení byl spis krajským soudem předložen Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o podané kasační stížnosti s předkládací zprávou, že stěžovatel není v řízení zastoupen advokátem a je neznámého pobytu. Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 7. 7. 2005 vrátil spis krajskému soudu bez vyřízení kasační stížnosti, neboť z obsahu spisu zjistil, že v souvislosti s podáním kasační stížnosti požádal stěžovatel o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů a o této jeho žádosti nebylo krajským soudem rozhodnuto.

Usnesením ze dne 26. 8. 2005, č. j. 14 Az 269/2003 – 60, vyzval krajský soud stěžovatele zastoupeného v řízení opatrovnici P. S., pracovníci Krajského soudu v Ústí nad Labem, k vyplnění připojeného formuláře – potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech a k jeho vrácení podepsanému soudu ve lhůtě 1 měsíce od jeho doručení, za účelem úvahy o splnění předpokladů stěžovatele pro osvobození od soudních poplatků a pro ustanovení zástupce. Protože na výzvu soudu nebylo reagováno, dalším usnesením ze dne 12. 9. 2005, č. j. 14 Az 269/2003 – 61, krajský soud návrhu stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti nevyhověl a současně vyzval stěžovatele, aby si ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto usnesení zvolil zástupce pro řízení o kasační stížnosti (advokáta) a tuto skutečnost soudu doložil předložením plné moci. Stěžovatel byl poučen, že nebude-li této výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, soud řízení o takovém podání odmítne. Naposledy uvedené usnesení bylo doručeno opatrovnici stěžovatele dne 23. 9. 2005. Jelikož plná moc udělená advokátu nebyla předložena, byl spis po uplynutí stanovené lhůty předložen zpět Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o podání kasační stížnosti proti napadenému rozsudku.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí jen tehdy, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže nejsou splněny podmínky řízení, a tento nedostatek je neodstranitelný, nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn a nelze proto v řízení pokračovat.

Stěžovatel vystupuje ve správním řízení a v řízení před soudem jako fyzická osoba, která však podle obsahu spisu nemá právnické vzdělání, vyžadované podle zvláštních zákonů pro výkon advokacie. Z toho je nutno dovodit, že musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, jak jej o tom řádně poučil již Krajský soud v Ústí nad Labem i s poučením o možných následcích nevyhovění takové výzvě (možnosti odmítnutí kasační stížnosti). Přitom žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce z řad advokátů nemohlo být soudem vyhověno, neboť na výzvu soudu k osvědčení podmínek pro osvobození od soudních poplatků a tím pro možnost ustanovení zástupce, stěžovatel nereagoval.

Za této situace nutno uzavřít, že stěžovatel neodstranil nedostatek povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, neboť nedoložil plnou moc, osvědčující, že je takto zastoupen, přičemž soudem byl výslovně upozorněn na nutný důsledek takového postupu. Nejvyšší správní soud pro uvedený nedostatek podmínky řízení, který brání v pokračování řízení o kasační stížnosti, proto kasační stížnost odmítl, aniž by se mohl zabývat její věcnou důvodností (§ 105 odst. 2, § 46 odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku. Za situace, kdy byla kasační stížnost odmítnuta pro nedostatek povinného zastoupení advokátem se Nejvyšší správní soud již tímto návrhem nemohl zabývat a také se jím nezbýval.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití ustanovení § 120 s. ř. s.) tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. června 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu